

عنوان مقاله:

تأثیر تنظیم کننده رشد گیاهی TDZ و IBA و جداکشت های مختلف بر کال زایی جمعیت شنبلیله عراقی و اردستانی تحت شرایط درون شیشه ای

محل انتشار:

همایش ملی الکترونیکی دستاوردهای نوین در علوم مهندسی و پایه (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سید روزبه احمدی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد

افسانه یوسف پور دخانیه - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

یوسف مجتهدی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد

خلاصه مقاله:

شنبلیله با نام علمی *Trigonella foenum-graceum* گیاهی یک ساله از خانواده لگومینوز است. که در ایران به صورت جمعیت های بومی کشت می شود. جمعیت های بومی مورد استفاده در این آزمایش اردستانی و عراقی می باشند. این گیاه به عنوان یکی از قدیمی ترین گیاه دارویی در تاریخ ثبت شده است. بذر شنبلیله حاوی پلی ساکارید گالاکتومانان، ساپونین های مختلف و فعالیت ضد میکروبی است. پژوهش حاضر، به منظور القای کالوس در شرایط رشد درون شیشه ای بر روی جداکشت های کوتیلدون و هیپوکوتیل کشت شده در محیط MS حاوی (0، 0/25، 0/5 TDZ و 0/75 میلی گرم بر لیتر) و (0، 0/5 IBA و 1 میلی گرم بر لیتر) است. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار اجرا گردید و صفات شاخص رشد کالوس، شاخص کیفیت کالوس، درصد کال زایی و اندازه کالوس اندازه گیری و بررسی شد. بهترین شاخص رشد کالوس از ریز نمونه کوتیلدون اردستانی، در محیط MS حاوی TDZ و 0/75 میلی گرم بر لیتر و IBA با غلظت 0/5 میلی گرم بر لیتر به دست آمد و بالاترین درصد کال زایی را ریزنمونه کوتیلدون جمعیت اردستانی در محیط 0/5 و 0/75 میلی گرم بر لیتر TDZ و 0/5، 1 میلی گرم بر لیتر IBA نشان داد. بیشترین اندازه کالوس در محیط MS حاوی 0/5 و 0/75 میلی گرم بر لیتر TDZ و 1 میلی گرم بر لیتر IBA به دست آمد.

کلمات کلیدی:

شنبلیله، کشت بافت، القای کالوس، کوتیلدون، هیپوکوتیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/303905>

